

Pastel de Iarnă

Flavius Laurian Duverna

Pastel de Iarnă

Din văzduhul plin de nori, cerul întreg de-nfășoară
Fulgii albi și zglobii, jucând spre pământ coboară,
Fiind rece, ca și-o haină, îl îmbracă, spre încălzire
Și-nvelindu-l, ei ne spun: "Iarna-i timp de odihnire,
Și-argintați ne-așezăm, până-n zori de primăvară!"

Sămânța pusă-n ogor,... care a-ncolțit să crească
Sub mantia de zăpadă, stă și-adastă să renască,
Stratul de zăpadă gros, când pământul îl îmbracă
Ne promite îndestulare, din belșug roade să facă,
Oamenii și-alte ființe, de sub cer să le hrănească.

Anii care-n anotimpuri, zbor ca-n vis și se succed
Ei ne spun de vremi trecute la care pe rând acced,
Astfel, fiecare dintre ele-și are farmec și-o menire
Făcând viața, mai frumoasă și mai dulce la privire,
Prin voia lui Dumnezeu dacă-acei ce-admiră, cred.

Cele patru anotimpuri: - Primăvara, vara, toamna,
Ce-și încheie-al lor traseu, cu ultimul care e iarna,
Pe om ele-l sfătuiesc, pentru-a avea înțelepciune
Căci aportul ce-și aduc, privit poate chiar minune,
Ne vorbește de legi puse, spre a le înțelege taina.

Flavius Laurian Duverna